

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2021-189

25.2.2021

Gjensidige Forsikring ASA

Motorvogn

Leiebil – dekningsomfang.

Etter bilskade 8.11.19 mottok sikrede informasjon om at bilen enten kunne repareres hos et verksted for selskapets regning eller la den bli kondemnert, slik at selskapet overtok bilen og utbetalte erstatning til panthaver. Bilen ble innlevert til et verksted som selskapet hadde avtale med. For at selskapet skulle overta kjøretøyet måtte det være fritt for heftelser. Da panthaver ikke ville slette pantet i kjøretøyet, var selskapet i utgangspunktet avskåret fra å kondemnere og overta bilen. Selskapet dekket etter dette sikredes utgifter til leiebil i 30 dager, men avslo å dekke leiebilutgifter utover denne perioden. Sikrede krevde erstattet utgifter til leiebil i ytterligere syv dager, idet denne var benyttet i 37 dager. Sikrede viste til at selskapet var ansvarlig for at det tok lang tid før bilen ble reparert, og dette var årsaken til at leieperioden var lenger enn 30 dager. Sikrede krevde i tillegg dekket utgifter og tap som følge av at leiebilen var for liten til eget bruk. Utgifter knyttet til lån av privatbil, togbilletter og tapt mulighet for familien å reise på ferie sammen ble også krevet dekket. Nemnda kom til at sikrede ikke hadde krav på ytterligere erstatning for utgifter til leiebil, eller andre utgifter som følge av at leiebilen var for liten til sikredes bruk.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: ca. kr 41 500

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning for utgifter til leiebil utover 30 dager, samt krav på erstatning som følge av for liten leiebil.

Sikredes forsikringsbevis har følgende klausul om dekning for leiebil:

Ved reparasjon dekket av kasko dekkes leiebil av tilnærmet samme størrelse som den forsikrede bil i normal reparasjonstid i inntil 10 dager. Ved bruk av verksted (selskapet) anbefaler dekkes leiebil i inntil 30 dager. Ved kondemnasjon, tyveri av bil eller oppgjør etter totalskadegaranti dekkes leiebil inntil erstatningen er mottatt, begrenset til 30 dager.

Det fremgår av forsikringsbeviset at forsikringen ikke omfatter:

Større leiebil enn Toyota Avensis, VW Passat eller lignende leiebil

Sikredes bil ble påført skader da han kjørte inn i naboens gjerde 8.11.19. Sikrede meldte skaden til selskapet 12.11.19 via internett.

Under saksgangen ble sikrede informert av selskapet om at bilen enten kunne repareres hos verkstedet for selskapets regning eller bli kondemnert, slik at selskapet overtok bilen og utbetalte erstatning til panthaver. For at selskapet skulle overta kjøretøyet måtte det være fritt for heftelser.

Bilen ble innlevert til et verksted selskapet hadde avtale med. Etter vilkårene hadde sikrede krav på leiebil i inntil 30 dager under reparasjonstiden. Ved innlevering av bilen på verkstedet fikk sikrede utlevert en Ford Fiesta-kombi med automatgir.

Selskapet mottok takst fra verkstedet 14.11.19.

Selskapet foretok en vurdering av om det var forsvarlig å reparere bilen ut fra opplysninger om størrelsen på estimerte reparasjonskostnader og bilens markedsverdi. Sikredes restlån hos panthaver var høyere enn bilens markedsverdi, og panthaver ville derfor ikke slette pantet i kjøretøyet. Selskapet kunne ikke overta et kjøretøy med heftelser, og var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kondemnere og overta kjøretøyet. Selskapet kunne heller ikke la sikrede overta vraket fordi det var uklart om bilen tilfredsstilte krav til sikkerhet.

Selskapet dekket etter dette utgifter til leiebil i 30 dager, men avviste å dekke leieutgifter utover denne perioden. Selskapet skal ha bedt utleier av bilen om å sende regning for resterende utleieperiode til den som hadde bestilt bilen.

Sikrede krever dekning for utgifter til leiebil utover 30 dager og erstatning som følge av for liten leiebil og viser til at han ved innlevering av skademelding via internett fikk informasjon om å ha krav på leiebil som var tilpasset størrelsen på egen bil og med samme utstyr. Det ble gitt beskjed om at det skulle stå ventende en stor Passat stasjonsvogn med automatgir. Da egen bil ble innlevert, var det kun en liten bil tilgjengelig med automatgir. Grunnet en rekke gjøremål i hverdagen, herunder kjøring av barn til skole og barnehage, hadde sikrede ikke annet valg enn å ta imot bilen.

Takstmannen opplyste at bilens omsetningsverdi var kr 55 000 og estimerte at reparasjonsomkostninger utgjorde ca. kr 60 000. Sikrede orienterte takstmannen om at det var nødvendig med to–tre dager for å avgjøre om bilen skulle repareres eller kondemneres. Sikrede undersøkte muligheten for å reparere bilen på mer rimelig måte privat. Da sikrede fikk beskjed om at det ikke var mulig å reparere bilen på ønskelige måte, ble saken diskutert med takstmannen i en uke. Etter dette tidspunkt hadde sikrede sagt at valget ble reparasjon.

Etter at klage var sendt selskapet fordi sikrede ikke hadde hørt noe på to–tre uker, stilte selskapet på nytt spørsmål om sikrede ville at bilen skulle repareres eller kondemneres. Sikrede påpekte igjen at takstmannen hadde fått beskjed om at denne ble ønsket reparert allerede én uke etter at bilen ble levert på verkstedet. På denne bakgrunn beholdt sikrede leiebilen syv dager ekstra, men akseptert ikke å betale de økte kostnadene dette innebar på ca. kr 8 000. Det tok omtrent fem virkedager/én uke frem til sikrede bestemte seg for at bilen skulle bli reparert. Selskapet utbetalte kr 5 000 etter klagen, men sikrede var ikke fornøyd med det. Jobben som kunne blitt utført på to uker ble ferdigstilt etter 37 dager.

Selskapet viser til at tidsbruken i skadeoppgjøret er begrunnet med at sikrede brukte lang tid på å bestemme seg. Sikrede avviser at han har hatt noen reell bestemmelsesrett i saken. I henhold til vilkårene skal bilen kondemneres dersom verdien av bilen dekker hele lånet. Sikredes lån var på ca. kr 100 000, og bilens verdi var taksert til kr 55 000. Dette innebærer at selskapet måtte utbedre bilen umiddelbart ved levering, og ikke spørre sikrede om å foreta et valg mellom å kondemnere eller fikse bilen. Videre fremstår det naturlig å henvende seg til selskapet dersom det skjer noe med bilen. Selskapet og verkstedet kan ikke kaste ballen videre seg imellom.

For øvrig bemerkes at sikrede måtte låne privatbil for hver handletur. Dette kostet kr 300 i tillegg til å fylle bensin. Videre hadde sikrede togutgifter tur/retur for fire voksne hver gang familien skulle reise til Oslo. De fikk heller ikke reist på ferie sammen. Prisen mellom en liten og stor bil er på kr 18 500, hvilket også kreves dekket av selskapet.

Selskapet avviser ansvar og anfører at det følger av sikredes forsikringsvilkår for kaskoforsikring at man ved bruk av et avtaleverksted har krav på leiebil inntil 30 dager. Denne grensen er uavhengig av hvor lang tid det tar å reparere bilen.

Det følger videre av forsikringsvilkårene at det ved reparasjon dekkes leiebil av tilnærmet samme størrelse som den forsikrede bil, men ikke større leiebil enn Toyota Avensis, VW Passat eller lignende. Selskapet kan ikke garantere leiebil i samme størrelse fordi det varierer hvilke leiebiler selskapets leverandør har tilgjengelig. De oppgitte modeller representerer den maksimale størrelsen. Dersom leverandøren kun har en mindre leiebil tilgjengelig med automatgir, som sikrede i dette tilfellet ønsket, er det denne størrelsen som er tilgjengelig på det tidspunktet.

Sikrede klager på at det tok altfor lang tid før reparasjon ble satt i gang. Selskapet mottok taksten fra verkstedet 14.11.19. I denne var det tatt med skader som ikke oppsto under sammenstøtet, slik at den endelige taksten ble godkjent 2.12.19. Fra dette tidspunktet var det fortsatt en dialog med sikrede om bilen skulle repareres eller ikke. Sikrede var informert fra både takstmann og verksted om at reparasjon kunne påbegynnes i henhold til den godkjente taksten. Det er kun bileier som kan gi tillatelse til igangsettelse av reparasjon. Det er uvisst hvorfor sikrede ikke har gitt slik tillatelse. Uansett skyldtes utsettelsen verken selskapet eller verkstedet.

Selskapet avviser at sikrede har krav på dekning for prisdifferansen mellom liten og stor bil og anfører at dette ikke er omfattet av forsikringen. Kravet på kr 5 000 for togbillett er ikke dokumentert, og bakgrunnen for kravet er heller ikke oppgitt. Sikrede har heller ikke krav på ca. kr 10 000 for privat leiebil. Selskapet kan ikke garantere en viss størrelse på bilen som er tilgjengelig hos dets leverandører. Videre dekker forsikringen ikke eventuelle krav for ferieutgifter på grunn av denne skaden.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for utgifter til leiebil mer enn 30 dager og kostnader fordi sikredes leiebil var for liten.

Det følger klart av forsikringsbeviset at sikrede har krav på leiebil inntil 30 dager. Tidsrammen er uavhengig av hvor lang tid reparasjonen tar. Sikrede anfører at reparasjonen tok lenger tid fordi selskapet somlet med beslutningen om bilen skulle repareres eller kondemneres. Ut fra selskapets forklaring på tidsbruken kan nemnda ikke se at det foreligger noen uaktsomhet fra selskapets side på dette punkt som kan gi grunnlag for ansvar for en lenger leieperiode.

Sikrede krever videre erstatning for utgifter som følge av at leiebilen var for liten. Vilkårene sier at sikrede får leiebil "av tilnærmet samme størrelse som den forsikrede bil". Selskapet har forklart at de er avhengig av hvilken bil den enkelte leverandør til enhver tid har tilgjengelig, og at sikrede ønsket en bil med automatgir, som kun var tilgjengelig i en mindre størrelse. Nemnda kan ikke se at det foreligger noe grunnlag for ansvar for selskapet for dette.

Sikrede har fremlagt korrespondanse mellom seg og takstmannen. Nemnda kan ikke se at dette har noen betydning for saken.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).